

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. Бургас, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на тринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: Мая П. Величкова
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова Нотева
в присъствието на прокурора Кр. Ил. Ст.
като разгледа докладваното от Даниел Н. Марков Въззивно частно
наказателно дело № 20222000600119 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 48 от ЗЕЕЗА.

С решение № 39 от 31.05.2022г., постановено по НЧД № 125/2022г., Окръжен съд Ямбол е допуснал в изпълнение на Европейска заповед за арест № OVL-U 2022013024, издадена на 29.04.2022 г. от съдия-следовател в Окръжна прокуратура - Хага, Кралство Нидерландия предаване на българската гражданка ЕМ. Р. АХМ. от гр. Ямбол, ЕГН: *****, на съдебните власти на Кралство Нидерландия с цел провеждане на наказателно преследване. Със същото решение съдът е взел мярка за неотклонение „задържане под стража“ по отношение на Е.А. до фактическото ѝ предаване на издаващата държава.

Срещу решението на първоинстанционния съд е постъпила жалба от адвокат М.А. от АК-Ямбол - защитник на исканото за предаване лице, в която се отправя искане за неговата отмяна и за постановяване на решение, с което да бъде отказано изпълнението на процесната заповед за арест. Искането се обосновава с липсата на пречки А. да участва във воденото в искащата държава наказателно производство чрез провеждане на процесуално-следствени действия по делегация и чрез видеоконферентна връзка. В съдебно заседание защитникът поддържа жалбата и съображенията изложени в нея, като в допълнение намира, че отказа на ЯОС да приложи чл.40, ал.1, т.4 от ЗЕЕЗА се дължи на неправилно тълкуване на същата норма.

Настоява се за отмяна на постановения съдебен акт и постановяване на

нов, с което искането за предаване на българския гражданин да се откаже.

Представителят на Бургаска апелативна прокуратура счита решението за обосновано и законосъобразно и предлага да бъде потвърдено. Излага доводи, че представената ЕЗА отговаря на изискванията на закона, като не са налице основания за отказ от изпълнението ѝ.

Бургаският апелативен съд, като прецени събраните по делото доказателства, обсъди изложените от страните съображения и сам служебно провери правилността на решението, намери следното:

Производството пред първоинстанционния съд било образувано по представена европейска заповед за арест № OVL-U-2022013024, издадена 29.04.2022г. от съдия-следовател от Окръжна прокуратура гр.Хага, Кралство Нидерландия въз основа на заповед за задържане от 14.07.2021г. , постановена от прокурор Ф.А.Каюперс. С нея се иска предаване на българската гражданка ЕМ. Р. АХМ. на нидерландските съдебни власти с цел провеждане на наказателно преследване.

Правилна е преценката на Ямболският окръжен съд, че Европейската заповед за арест съответства на изискванията на чл. 37 от ЗЕЕЗА. Тя е издадена от компетентен съдебен орган на държава-членка на Европейския съюз, в писмена форма, съдържа данни за самоличността и гражданството на исканото лице. В нея са описани обстоятелствата, отнасящи се до времето, мястото и начина на осъществяване на престъплението в период от време от месец май 2018г. до месец април 2019г.в района на гр.Ротердам, Нидерландия, квалифицирано като трафик на хора по член 273f от нидерландския наказателен кодекс. Посочени са вида и максималния размер на предвиденото за същото престъпление наказание - до 15 години лишаване от свобода.

Правилно окръжният съд е приел, че са налице предвидените по чл.36 и по чл.41 от ЗЕЕЗА условия за предаване на исканото лице. В случая не е необходима проверка на изискването за двойна наказуемост, доколкото описаното в Европейската заповед за арест престъпление са от категорията на тези, посочени в чл. 36, ал.3 от ЗЕЕЗА /т.3/, но следва да се отбележи, че същото е престъпление и по законодателството на Република България- по Глава втора, раздел и глава IX , чл.159б от българския Наказателен кодекс. Наред с това, в съответствие с чл. 5 § 3 от Рамковото решение, съответният орган е гарантирал възможността исканото лице да се върне в България за изтърпяване на евентуално наложеното му в Кралство Нидерландия наказание лишаване от свобода, видно от полученото писмо вх.№ 2265/25.05.2022г. на ЯОС.

Точна е констатацията на ЯОС, че не са налице абсолютните отрицателни предпоставки по чл. 39 от ЗЕЕЗА, тъй като престъплението не попада под наказателната юрисдикция на Република България, няма данни исканото лице да е осъдено за същото престъпление с влязла в сила присъда на българския съд или на съда на трета държава членка, да изтърпява или да е изтърпяло

наказанието, или присъдата да не може да бъде приведена в изпълнение според законодателството на държавата, в която е осъдено, лицето не е и малолетно.

Не са налице и предвидените в чл. 40 от ЗЕЕЗА относителни основания за отказ за изпълнение на Европейската заповед за арест, тъй като Е.А. не е привлечена като обвиняем и не е подсъдима в Република България за престъплението-предмет на заповедта. Престъплението, за което се иска предаването ѝ на нидерландските съдебни власти е извършено на територията на Кралство Нидерландия, липсват данни тя да е изтърпял или да изтърпява наказание в държава, която не е членка на Европейския съюз, по влязла в сила присъда за същото престъпление. Липсват основания и за отлагане изпълнението на заповедта или за изпълнението ѝ под условие, съгласно нормата на чл. 52, ал. 1 от ЗЕЕЗА. По делото няма представени доказателства за това срещу исканото лице да има висящо наказателно производство или влязла в сила присъда за различно престъпление от това, за което е издадена ЕЗА.

Правилно ЯОС не е уважил искането на защитата на А. да се откаже изпълнение на ЕЗА на основание чл.40, ал.1, т.4 от ЗЕЕЗА. В случая липсва основната предпоставка за приложението на посочената норма - постановен в молещата държава окончателен съдебен акт по същество на делото, с който е наложено подлежащо на изпълнение наказание по смисъла на §1, т.2 от ДР на Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки, включващи лишаване от свобода.

Изложените от защитата на българската гражданка аргументи за участието на А. във воденото в искащата държава наказателно производство чрез провеждане на процесуално-следствени действия по делегация и чрез видеоконферентна връзка, не се споделят от настоящата инстанция. На първо място, процесната ЕЗА не е издадена за провеждане на еднократно или отделно процесуално-следствено действие, а за провеждане на наказателно производство срещу исканото лице. На следващо място, възможността за използване на различни способи за провеждане на процесуално следствени действия с ангажиране на съдебните органи от двете държави е преценка на органа, провеждащ разследването. Текста на посочения от защитата текст на чл.5 от ЗЕЗР определя компетентния орган в Република България за издаване на ЕЗР, какъвто българският съд очевидно не се явява за воденото срещу исканото лице наказателно производство в Кралство Нидерландия. На последно място - основанията да се откаже предаване на исканото лице, са изчерпателно регламентирани в ЗЕЕЗА (в т.ч. и факултативните основания). След като такова основание за отказ изобщо не е предвидено от закона, то е недопустимо изпълняващият съд да прави изобщо преценка за целесъобразност по приложението му.

Мотивиран от горното и на основание чл. 48, ал. 2 от ЗЕЕЗА, Бургаският

апелативен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 39 от 31.05.2022г., постановено по НЧД № 125/2022г. по описа на Окръжен съд, гр. Ямбол

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____